

bodemo delali v korist države, izgnili pak se vsakemu prepiru, ako se nas ne bode sililo braniti naše pravo. — Češko državno pravo je pravna razmera mej Najvišjo dinastijo in političkim češkim narodom. Ta pravna razmera se v prvi versti ne dotika državnega zbora. Državni zbor ne more niti pravice niti dolžnosti, ki izhajajo iz te pravne razmere, odpraviti ali prenehati. Ta pravna razmera je potrjena z mnogimi prisegami pradedov Njega veličanstva in tudi Nj. veličanstvo zdanj naš cesar je v mnogih prilikah izrazil svoje spoštovanje pred to pravno razmero. Ta beseda našega vladarja nam zadostuje. Gospoda moja! Naše pravno preverjenje se ne spodtika ob ustavo, ako smo se pritoževali, rekli so nam: pridite v državni zbor! Nu, mi smo tu, in zdaj bodemo videli, je-li imajo oni tudi resno voljo storiti to, kar so obljubovali, namreč sporazumljenje. „Ali če pogledam adresu manjšine — nadaljeval je Rieger — to moram jako dvomiti, da li je ta bojni duh v adresi tudi duh spravedljivosti; marveč zdi se mi, da adresa manjšine nij nič drugega imela pred očmi, nego povedati kroni, da je v oziru vladarjevih obljub gledé kraljevine češke in v oziru sporazumljenja mej vsemi narodi čisto drugega umenja, nego krona sama. Jaz pa upam, da mnenje, ki je izraženo v adresi manjšine, nij mnenje, cele zbornice in reči moram, da so besede Nj. veličanstva na tej strani našle najradostnejše odobravanje.

Mnenje se je razširilo, da so Čehi za to stopili v državni zbor, da bodo ustavo overgli, in neki govornik (Scharschmied) na onej (leevi) strani je dejal, da se boji za državno jednoto. Kar se tega tiče, je državna jednota *overžena* uže z dualizmom. Razen teh dveh oseb jednote imamo zdaj z Bosno še tretjo, o katerej niti ne vemo, je-li avstro-ogerska ali ogersko-avstrijska; mi ne vemo, ali so naši soderžavljani tam doli Turki ali Avstrijci in zemljepisci bodo s teškim trudom odločili, je-li Bosna takraj ali onkraj Litave.

Gledé ustave se je postavilo, da je njen nasprotnik vsakdo, kdor denašnje ustave ne hvali. Vsakomu pak je znano, da more ustava navzeti razne oblike primerne časovnim razmeram, narodom in družim odnosajem. Jasno je tedaj, ka mora ustava z napredujočo kulturo tudi napredovati in razvijati se, inace ne služi ona svobodi, nego prouzroči stagnacijo v deželi in narodu. Vsaj smo videli, kako se je upeljalo oskromno najprej februarško ustavo za izvrševanje nepremeljivega oktoberskega diploma, in „očem“ oktoberskemu diplomu je tega skoraj na glavo postavil. Velika večina avstrijskega prebivalstva nij bila s to prenehadbo zadovoljna, klopi v državnem zboru so ostajale prazne, ali hoteli so na vsak način prav imeti. Jaz in dr. Smolka sva svarila visoko zbornico tačas in opozarjala na veliko opasnost, ki tiči v absolutnem zanikanju ogerskega prava, ali poslušalo se naji nij, ker je bila baš tačas beseda državna jednota jako rabljena, in se je tudi zdaj še

nij pozabilo. Hotelo se je na vsak način zanikavati tuje pravne nazore, in to je rodilo potem dualizem. Po bitki pri Sadovi je dejal grof Andrassy o „očetu ustavi“: Ta mož nas je pritiral do Sadove: on nas je k Sadovi pripeljal čez Frankfurt, in zdaj veste, od kod izvira dualizem. Gospoda moja! mi nijmo bili zadovoljni s tem absolutnim zanikanjem, mi nijmo mogli odobriti, da bi državni zbor odločeval čez celo carevino. Malo kasneje se je ustavo z odobrenjem one (leve) strani zopet premenilo in Čehi nijso bili navzočni. Pozneje je bilo treba onej (leevi) strani *direktnih volitev*, in ustavo so zopet premenili. Vidite torej, gospoda, da ustavoverna stranka, kakor se imenuje, nij tako natančna gledé nedotakljivosti ustave, — *prenehdi jo, kadar to dobro kaže njih strankarskim smerom*. (Smeh, na desnej.) Tedaj pak ustavoverna stranka sodi, da se ustave ne sme nič več dotakniti, kajti: Zdaj smo si jo prav naredili, tako jo hočemo imeti! Ali na želje večine narodov se ta „liberalna“ stranka ne ozira. Gospoda moja! ustava — razen volilnega reda — nas ne tišči v prvi versti, nego tišči nas način, kako se je ona ustvarila in izvrševala, (Odobrenje, na desnej) in tu bi želeli prenehadbe. Ali pa se morda misli, da je vse, kar je z ustavo doslej vzraslo, tudi del ustave? Nu, potem je *državni dolg* in *velik davek*, ki smo ga dobili v ustavovornej dabi tudi bišveni del ustave! (Veseloost, na desnej.) *In tako je tudi kraj del ustave!* Kako pa avstrijsko prebivalstvo sodi o ustavovrstu, to je ono dokazalo z *volitvami*, akoprām še ne odločno. Naj pa pride še enkrat do volitve, potem *dobomo vso drugačno večino*, nego jo imamo zdaj, ako ne bode po starej navadi zopet delal centralistiški aparat. Vsaka opozicija ima pravico grajati vse, ali zdanja opozicija tega ne more, ker bi grajala samo to, *kar je sama ustvarila*.

Dr. Rieger preide potem k razgovorjanju razmer na Dunaji. V svojem govoru je namreč dejal Sness, da ima za seboj vse mesto. Temu Rieger ugovarja „da stoji za onim poslancem samo *Leopoldstadtsko* prebivalstvo, ali ona opazka, dejal je Rieger, *čuje se tako kakor pretenje, in da se hoče preložititi politiko na ulice*, ali nevarno je igrati se s takim orožjem, ki se rado sproži. (Klici na levej: v Pragi.) *Ne, to sem jaz doživel tu na Dunaji*, ali bal se nijsem izraziti javno svojega mnenja. Hudi dnevi pak so nastopili tačas, v zbornici, se je *mnogo govorilo o verlih delavcih*, ki so priborili svobodo, in naposled so prišli *oktoberski dnevi*; tačas so me *proskribirali*, *delavci so proderli v mojo sobo*, in da bi me ne bil moj prijatelj Havliček svaril, in da bi ostal jaz doma, *zadela bi me taka usoda, kakršna je zadela Latoura*. Tudi leta 1861 so ščnvali delavce zoper nas. Denes nam dunajsko prebivalstvo nij več tako sovražno, tega sem preverjen, ker je sprevidelo, kje da je resnica, ali vendar se po dunajskih novinah češki narod strahovito sramoti, in to nekaznovano. Mi pa lahko s ponosom kažemo na polojenje češkega naroda, katero zavzima v vsakem obziru, in

na njegovo važnost, katero ima denes v državi. Leta 1848 je bila jedna državna stranka, a ta je sedela slučajno na onih (levih) klopéh, bila je *nemška* državna stranka, avstrijska državna stranka, katero se je zasmehovalo kot *černožolto*, je sedela na teh (desnih) klopéh. *Tu je bil avstrijski državni prapor, tu njega zastopniki, in tu je bila državna stranka*. Leta 1866, ko so Prusi dali proglas „*slavnej kraljevini češkej*“, smo v Pragi pred sovražnikovim orožjem slavili rojstveni dan Nj. veličanstva. (Klici na desnej: Prav res.) Kaj pa je storila ona državna stranka v Beči? To dobro veste.“ (Dr. Foregger: Mi nijmo nikdar bili v Moski! Klici na levej: Moskva, Moskva. Dolgotrajni nemir. Predsednik zazvoni.) Vodja češkega naroda po tem hrupu opisuje animoznost na Dunaji zoper češki narod; omenjal je, da se je z *Resselove* statuve na Dunaji izbrisalo stavek „*natione Bohemus*“, za to ker je bil Čeh. Zakaj se je širilo to animoznost zoper češki narod? Za to, ker se je osnovala na Dunaji koterija, ne stranka, ki je občinstvo strašila s čehizmom, čehiziranjem, federalizmom, ki bode državo razrušil, in iz samega strahu so svoje pristaje skupaj držali. Gotovo pa nij ustavno, če se jedna sama stranka gospodstva čisto polasti, ter zasede ali pa odda svojim kreaturam vse odvažne službe in *sinekure*. Govornik je nadalje opisoval, kakovo sleparstvo se je godilo v minolej ustavnej dabi, kako se je državo goljufalo, jemalo *sirotinske* novce in jih porabljal za svoje političko-strankarske smotre. Ako ustavoverci denes z uklonjeno glavo se plazijo okolo in tarnajo za „*svobodnostnimi institucijami*, ki so baje v nevarnosti“, to nij nič drugega, nego ustavoverna pohlepnost, ki hoče vse samo zase obderžati. „*Mi neščemo se dotakniti ustave, ali odstranili bi radi blato*, ki se je urinilo pod onim naslovom. (Dobro! na desnej.) — Na vsakej strani moramo nekoliko odnehati, to je pravi pot do sporazumljenja, katerega nam je tudi Nj. veličanstvo priporočalo v svojem prestolnem govoru. Adresa večine neščé prépira, ona išče miru in samo v miru avstrijskih narodov je blagost Avstrije, v boji nje razpad. (Dolgotrajno odobravanje in ploskanje na desnej in na galeriji. Govorniku čestitajo prijatelji.)

Ob početku nadaljevanja seje je govoril naš slovenski državni poslanec dr. Vošnjak. Govornik je opisaval stanje na Kranjskem, kjer vladajo čisto nenaravne razmere. Slovenski učitelji se odgojujejo na nemških učiteljskih izobraževališčih, narodne pravice se z nogami teptajo. Celo nemški listi, kakor n. pr. „*Deutsche Zeitung*“, ki ne pusti na nobednem poslanci desne stranke ni dobrega lasu, vendar priznava govoru dr. Vošnjaka, da je bil jako „*massvoll*“.

Dopisi.

Z Ljvna, 23. oktobra.

Tvoje novine prejeman vedno in me jako veselé, sicer pa od Tersta i mojih prijateljev nič ne zvem, pa tudi sem tebe za-

nemarl, i ti poleg tega, da vsaki dan na te mislim, nisim ničesa poročil. Ne zameri mi. V kratkih besedah ti hočem vse novice iz Livna i okolice poročiti, dosti jih ni, toraj se ne boš dolgo trudil z branjem. Da se naš polk v drugi polovici listopada preseli v Beč, ti je zna biti znano nadejamo se da prolazimo skoz Terst, natančneji ti hočem poročati o svojem časi. Cesarjev god je bil prav slovesno praznovan, predvečer retreta z godbo ulice zlasti katoliški del mesta, bile so preprežene z zelenimi hojevimi venci, tapeti in dragimi svilnatimi robci, med katerimi so se nahajali različni napisi. Gospod Kaič in nekaj drugih avstrijskih prijateljev, med njimi dobro poznani Stipo Kutleša (katoliki) darovali so vojakom nad 300 litrov dalmatinca, platili našo godbo, da je svirala od 7 do desete ure v večer mične melodije. Kolikor vojakov je prišlo mimo, vsaki je dobil dve časi vina, bilo je dosti ljudstva, da si tudi je dežvalo. Na jutro 4. oktobra bila je budnica z godbo, ob 9. uri velika maša v samostanu, gorica, bil je navzoč nas brigadir, upalilo se je 24 topov med slovesnostjo, popoldne bila je godba pred kasino, na večer zopet retreta, katera je spremljala čuda občinstva, nekaj iz navdušenosti, nekaj iz radovednosti.

13. t. m. je došel F. Z. M. vojvoda Württemberg, bil je od vseh c. kr. uradnikov in ogromnega ljudstva sijajno i navdušeno sprejet, vse mesto je bilo spremenjeno v zelen gaj, na večer pa razsvitleno, tudi na mineretih je gorelo brez brojno lučič. Mnogo narodnih in avstrijskih zastav je veter rasprostiral nad hišami in med okni. Na sproti so mu šli mestni starišini na čelu kajmakama, in drugega ljudstva, turkov, serbov in katolikov čuda veliko, vsaki se svojimi banderi. Pri štabni hiši čakala ga je šolska mladina, okoli 200 otrok, vseh treh vér, neki mali serbski deček je nagovoril njih kr. visokost z milim pa navdušenim govorom ki je trajal kakih 6 minut, potem so pristopile 4 device v belih oblačilih po naše napravljene, ki so ga tudi pozdravile, pa nisem mogel razumeti kako, bil sem predalč proč, blizo četert ure se je mudil tamo, kajti ni mogel dalje iti in kazal se je jako prijaznega in zadovoljnega proti vsem. Živjo-klici so odmevali od skalne stene pod katero je mesto zidano, pred stanovanjem čakala ga je častna kompanija z godbo i praporom našega polka pri prihodu je zaigrala godba cesarsko himno ter je potem spremila prapor v polkovnikovo stanovanje sviraje izvanredne marše. Ob 5. uri bila je zopet godba pred oficirsko kasino in na večer retreta, drugi dan ob 7. uri z jutraj pa je odšel slavni vladar bosanski i hercegovski prav zadovoljin z Livnčani proti Županju.

Tukaj se ne dobi dobrega vina, dalmatinska godlja je, pa za nič. Pozdravim vse nekdanje prijatelje, v treh tednih se hočemo viditi „v narodni pivarni“.

V Rojanu poleg Tersta 3. novembra.

Igra „Mlinar in njegova hči“ ako ravno stara in se vsako leto ponavlja, je tako priljubljena, da jo sleherni želi videti, če jo je tadi že večkrat predstavljati videl. Rojanska čitalnica, napravi vsako leto 1. novembra to igro, vselej so prostori prenapolnjeni, letos pa je prišlo še več občinstva, kljub gerdemu deževnemu vremenu. Da je bila beseda dobro obiskana, je gotovo pripomogla igra in igralci, kateri so bili ta pot kaj dobri. Pred igro je g. predsednik govoril in povedal občinstvu, da se je ves odbor predstavil novemu namestniku ter, ko se je o zadevah društva označil, prijazno zahvalil za predstavljenje društva. Pevci so zapeli molitvo, pa morali so ponavljati, reči se mora, da je g. K. mojster, izvežbal jih je dobro. Zdaj se začne igra, „role“ so bile dobro razdeljene. „Černot“ g. Katalan M., katerega ni rojanski oder že več let videl, nastopil je ta večer zopet na splošno zadovoljnost občinstva in zaslužil vso pohvalo, igral je izverstno, nismo pogrešali ni mimičke ni narave. G. Izanski kot „Janko“ bil je druga moč na odru že znana oseba in duša rojanskega odra, bil je tako zmerno zaljubljen in znal je s priliki pokazati strast, blagor in gorje. Občinstvo mu je skazalo hvalo z obilnim pozvanjem na oder. Njemu sledila je gospodična I. Hakel kot „Micika“ njen zgovor, lepo kretanje in naglašanje v raznih prizorih izrazila je vso žensko zaljubljenost spojeno s žalostjo. Gospa Abramova kot „Korenka“ bila je na svojem mestu, kakor vselej, pokazala je skrbnost matere za svojega sina v neprilicnih razmerah prav naravno. Priljubljena mlada berlka gospica je na odru res uplivna moč na društvo. Gospodična I. Hakelnova igrala je „Mati županja“ spretno in resno, omeniti moramo še, da se te tri sestre steber rojanskega dramatičnega odseka. Gospodična Kobal nastopila je pervikrat kot „Meta“ kerčmarica, pa zapazili smo v njej dramatičen talent, kateri se bo, ko bo večkrat nastopila, razvil, pozdravljamo z veseljem novo moč, le serčno dalje.

„Pivek“ g. Benčan bil je kerčmar na mestu, svojo nalogo je dobro izveršil, enako moramo reči o grobokopu g. Jerini V. Da so bili igralci gromovito na oder pozvani se razume, saj so pa tudi zaslužili. Po igri je bilo srečkanje in splošna društvena zabava. Rojanski pevski zbor pa je prepeval slovanske melodije, le pozno ali rano v jutro zapustili smo čitalnico.

Nemoramo pa zamolčati napake, da se laščina od ženskega spola v tako obilnej meri čuje. Ali bi ne bilo bolje, ko bi vse laškutarce rajši doma ostale in doma prezvekovale blaženo laščino. Storilo bi s tem le čast čitalnici, kar je drugači nečast. Tudi je bilo občinstvo nevoljno, da se male otroke v igralno dvorano mej igro nosi, kajti, s tem se motijo igralci, poslušalce iznevolji. Mej igro naj se mali otroci izvan igralne dvorane derže in vse bo dobro. Navada se je ugnjezdila v rojanski čitalnici, da mej igro nekatere gospodičine in gospe govore,

to je jako neomikano, to le neumni nezavedeni kmet dela. V mestih je to redka stvar in, kjer se nahaja, je spričevalo sirovosti. Igralci, ki se toliko trudijo, da bi na deskah, ki svet pomenijo, širili z dramatično omiko, nezaslužijo, da bi jih občinstvo s takim vedenjem žalilo. (Naš poročevalec je le poveršeno omenil napake, trebalo bi dobro pomesti ugnjezdjeno laškuterstvo ki zajeda v društvo slovensko. Ur.)

Kritični politični pregled.

V državnem zboru avtonomisti levičarjem, ostro očitajo njih malopridno gospodarstvo in tlačenje Slovanov. Govor českega poslanca dr. Riegerja, smo za to na drugi strani prinesli.

Bolj ko se zimi bližamo, bližej vojne smo. Prijateljstvo mej Turčijo in Angleži se je zdatno ohladilo, vsled Rusiji prijaznega turškega ministerstva. Ker se Rusi in Angleži v Evropi niso zgrabili o priliki rusko-turške vojne, je gotovo, da bode maščevanje v Aziji spolneno. Angleško brodovje je zapustilo Maltu in odjadralo na Gerško.

Černogorci zasedajo odkazana jim južna Albanija in na Cetinje je prišel vtorek turški minister-resident Kalò efendi se spremstvom.

Vojna mej Chileni in Paragvajci v južni Ameriki še vedno divja. Sovražno brodovje razsulo je uže več pomorskih mest, zoper to so konsuli ptujih vlasti protestirali.

Rusija v Aziji vedno bolj svojo armado proti Afganistanu pomika. — Turkomani jim dajo mnogo opraviti, pri glavnem mestu Merv bila je kervava bitka, katere izid še ni popolnoma znan.

Domače stvari.

Vernih duš dan, se posebno v Terstu jako spoštuje. Na tisoče in tisoče ljudstva gnetilo se je na pokopališče. Spominki so bili okinčani, nekateri bolj, nekateri manj, ako rečemo da jih je bilo ta dan na pokopališču 30 tisoč nismo nič preveč računili. Teržaško pokopališče je eno naj lepših v Avstriji, kedor ima priliko naj ne zamudi pogledati kraj miru, na katerem umetnost svoje proizvode razpostavlja. Škoda da vreme na vseh svetnikov dan ni bilo ves dan lepo. V nedeljo pa so topovi iz grada naznanjali, da je praznik sv. Jušta in patrona Tersta. Ladije so izobesile zastave, enako je na počeni magistratovi kolibi vihrala teržaška zastava, ali vendar ne rudeča, katero bi nekateri radi videli, to da ne boš! Jaka in Miha stražita na stolpu.

Tergovina v Benedkah se vedno množi, kakor iz benečanskih listov posnamemo, posebno dohaja obilno žita, ki gre potem na Nemško, in nekateri tergovci iz Tersta so uže v Benedkah svoje magazine nastavili. To je sad naše bivše politike, le drugim deželam koristiti. Pontebška želez-

nica odnesla bo mnogo Terstu, ker nema naše mesto še ene železnice, da bi konkurenca dragi južnej železnici delalo. Delničarji južne železnice to dobro vedo posebno upravni svet, da je treba mazati, ako se užge podvoz.

Statistika za mesec septembra kaže: da je bilo v Terstu rojenih 216 moških, 186 ženskih, zakonov je bilo sklenjenih 108 verskih in 2 civilna. Umerlo je 228 moških in 208 ženskih. Največ jih je na dan 25 in najmanj 7 umerlo. — Volov se je pobilo 1174, krav 137, telet se je zaklalo 1485, kostrunov 1747, jančke 4 in 4 konje.

Velik parnik „Aglaja“ so v lojdovi ladjodelnici minoli četvrtak v morje spustili, velika množica ljudstva je gledala, kakor po navadi veličanstni prizor.

Merzlica v Pulji se je zopet hudo ugnjezdila in sicer tako, da je mej vsemi prebivalci bilo minoli mesec bolnih vojakov in meščanov 1840 oseb.

Strelno društvo se je ustanovilo v Boljuncu poleg Tersta v Istriji. Pravila je uže vlada poterdila in z veseljem smo čuli, da namerava društvo svoje streljišče zidati, za kar pa mu še primanjkuje denara. Vsi premožnejši rodoljubje, morali bi z dobrovoljnimi doneski pripomoči, da se napravi potrebno streljišče. Društvo obstoji s kmečkih udov, in potreba je, ker smo na meji, da se učimo puško rabiti. Po vsej Primorski bo treba ustanoviti enake društva. Našim sinovom kakor odraslim treba se je v orožji vežbati in smatrati se moramo slovenske Graničare. Sosedni Istrijani, dali so nam prvi izgled, dolinska županija zasluži največ zahvale za razvoj naroda od tam se bo dalje v Istro podiralo in lahonstvo omejilo. Od Predela pa do Kvarnera Slovenci snujete strelne društva, ker morda pride čas, ko bo puška govorila za dom in očetnjava.

Afrikanskih lovcev prišlo je minoli teden 11 v Terst iz Würzburga kamor so pred nekaj časa peljali mnogo divje zverine, katero so sami naložili. Vsi čerani ko saje, stanovali so v gostilni, pri „černem orlu“. Velika množica radovednih, spremljevalo je omnibus iz postaje v gostilno. Vodja Afrikanov imel je dve žene se saboj, dve žene si bode kedo mislil, se ena je večkrat preveč.

Mertev na tla pal je nek težak, ko je ravno ulico pometal, nesli so ga v mertvašnico k sv. Juštu.

Veseli god. Na dan sv. Jušta, ko je za Terst zapovedan praznik sta se nek Jušt in njegova ljuba Juština, tako vezovala, da jih je zvečer policija zaradi tepeža v luknjo potegnola, bila sta oba čez vso mero pijana.

Nos odrezal je nek laški mornar lojdovemu ogničarju na ulici brez uzroka. Prej se je z nekim tovarišem pretepaval v kerčmi, ko na ulico stopi mahne z nožem po prvemu, ki mu je naproti prišel.

Kedor hoče dobro kapljico kupiti, naj gre kakor na zadnji strani inserat kaže v kerčmo k g. Štrajnu, gotovo bo zadovoljen.

Redka nesreča se je v Celovci on teden primerila pri vojaških vajah novakov. Več oddelkov je streljalo; po naključji je bila vmés ostra potrona, in strel je ranil dva vojaka, jednega precéj teško na stegnu zdrobivši mu kost.

Strahovita pavodenj. V španjskeji provinciji Murcia je bil v zadnjih dneh strahovit vihar. Reki Mundo in Leguro sta izstopili iz svojih strug in zakopali v svojih valovih mesta Orthuela, Crevillente, Benianjan in Torrequera. Nad 500 ljudij je poginilo v valovih, ker je voda v noči vse zalila. Škode je pa nad 30 milijonov.

Gospodarske stvari.

Kako se voda spozna če je za piti ali ne in če nema drugih tvarin v sebi. Naj ložja je ta le poskušnja: Vzemi čisto steklenico od 1/2 litra napolni jo tri dele z vodo, katero hočeš preiskati. Potem verzi v njo majhno zličico naj finejšega belega sladkorja, da se razpusti. Zamaši steklenico dobro in pusti jo dva dni na kakem gorkem kraju stati. Ako bode voda v 24 ali 48 urah motna ali celo mlečnobela, je znamenje, da se nahajajo v njej škodljive tvarine in toraj človeku ni za rabo.

Dobra pijača za konje. Kakor poroča list „Journal de la Société agricole du Brabant“ je sledeča zmes ne le za pijačo, ampak tudi zabranjava konjem izpuščanje oteklin. Vzame se oves, laneno seme in otrobe, stvar pa se mora na ta način napraviti: oves

in laneno seme se dene v eno brento ali škaf, nanj se ulije vrele vode, potem še le se vsujejo otrobi. Vse to se z kocem pokrije, 4 ali 5 uri da se ohladi. To stvar konji prav radi, pijejo in dobé lepo debelo obliko.

V štacuni **Ivana Valenčiča**, po domače „pri Slovencu“, nove ulice št. 39, dobiva se vsake verste manufakturnega blaga, kotonine, frustanja (barhenta) plavine, vsake verste robcev (fačolov) in drugih stvari po prav nizki ceni.

Oznanilo.

Podpisani naznani vsem čč. gg., da prodaja prav dobro, in okusno vino iz Parenca!

Cena je černo po 56 kr. Liter nižje „ „ po 44 „ „ belo iz Sv. Križa sladko po 52 kr. Liter.

Priporoča se vsem čč. gospodom kmetom, da naj bi ga polno obiskali. Prostor je brez kuhje. **Kedor ga bo pil bo prašal kaj tudi v Trstu se najde čisto in tako dobro vino?** To je: Via Porporella nasproti Sanità. — Kerčmar

Jakob Strajn, dolinčan.

PRIPOROČILO.

Častiti duhovščini priporočava najine voščene sveče

katero so izdelane iz čistega, najlepše beljenega čebelskega voska, za čigar popolno čistost in izverstno terpežnost v gorenji sva poroka in še pristaviva da najine sveče se ne odkapujo, nikedar ne kadè in gorè z mirnim, lepim plamenom, ter imajo to veliko prednost da jih ni treba nikedar vsekovati, ker ves stenj sam pogori.

Imava zmiraj veliko zalogo dobro uležanih cerkvenih sveč, — tudi „torč“ in družih voščenih izdelkov.

Cena najinih voščenih sveč je — gledè tega, da je nepokaženo blago — najnižje cene, in pošljeva sveče na dom najinih častitih prejemnikov, to je na najbližno, železniško postajo ali pošto franco in proste vsake voznine.

Prosiva naju kmalu sè cenjenim naročilom ali uprašanjem počastiti in se priporočava

z odličnim spoštovanjem

P. & R. Seemann.

Ljubljana, gradišče, vegova ulica št. 8.